

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 36. Conuiuiaē, & ipsæ epulæ horrent funestum in disco
ferculum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Dicite quid vobis cum Voce tubaëque Tonantis ?

Nec metus est, ne mors diuidat vna duos ?

Plas nimio vos vna pari fors iunget ahenō.

Par vbi vos æquo sulfure flamma coquet.

In caput ipse suum gladius procudit & iras ;

Quisquis in alterius vulnera tela vibrat.

Cuique sacram sceleris pudor opprimit vltro lucernam,

Regna sub æternâ nocte sepulta petet.

(a) *Ob Helene raptum Troia excidio luit pœnas Priamus, & Paris.*

(b) *Aegysthus, adulter Clitemnestra, ab Oreste occisus.*

(c) *Antonijs, cui Fulvia vxor, ob Cleopatra amores perijt.*

Epigramma 36.

Conuiuæ, & ipsæ epulæ horrent fune-
stum in disco ferculum.

S Perabam faciles mensa Sybaritide risus,
Queis fuit arguto littera scripta mero.
Sed mihi triste scelus, tristis describit Iacchus :

Perlege funesto pingit in orbe caput,

Quale caput, quæris ? scelus eloquar ? ægra stupet vox.

Sæuus id ab trunco pectore mucro tulit.

Grande verecundo scelus ecce superstes in auro

Discus habet, Strygijs sidere dignus aquis.

In tennes optat lanx credo, liquefcere guttas.

Ne ferat immensum facta scelestâ scelus.

Suffringique pedes sibi vellet inhospita vari

Mensa. pudet mensam tam graue ferre probrum.

Nec pudet obscœnam (quid non Cypris ausit?) Erinnyas,

Dira cruentato quæ rere fercla toro ?

Nempe nequit iustas mens conscia ferre querelas,

Quas vox casta sonat, vel tonat ira minas.

Ergone si tenui quæ lenè susurrat in aurâ,

Ferre nequit Vocem, iam feret illa caput ?

Sed caput in iustas, velut Ætna, quod ardeat iras,
 Circumstantque suis fulmina fœta rogis.
 Par quibus Herodes, necnon Herodias ignis
 Deslagret, æqua pari crimine pœna redit.

Epigramma 37.

Herodias saltans in glaciali amne,
 subinde in eo se contemplans,
 mergitur.

Marmoreo prius in speculo, liquidoque sepulcro,
 ire diu tuetam Naiada vinxit hiems.
 Lena sed vt Nireus (sibi mors natat obvia Nireus)
 Consultit in nitido, quæ gerit, ora gelu.
 Et sese vitreo transformis in amne figurat,
 Et super ipsa suum facta bis vna, decus.
 Nec mirata diu volucris ruit ilicò cursu,
 Instabilemque rapit per sola fluxa rotam.
 Lubrica sed fragili fallit vestigia vitro,
 Æmula marmoreo quæ sterit vnda solo.
 Sub pedibus crepirat glacies infida, nocentemque
 Haurit inexpletis Naïs auara vadis.
 Illa labat, penitroque labans desidit Auerno.
 Ista per vltices mors venit acta manus.
 Quale scelus! summo qui nabat in æquore fluctus,
 Nunc imis refugit facta Charybdis aquis.
 Ab speculo cadit in cæcum rea mæcha sepulcrum.
 Cui solido pingi summe, sponte mori est.
 Naufragus infidis alter quæ Nireus vndis,
 Si sibi par Nirei forma fuisset, erat.
 Ah miseram! quam vana sui dum ludit imago;
 Quod dare debet humo, dat graue corpus aquis.

Epigramma 38.

Herodias in glacie saltitans, demer-
 gitur.

Hic vbi lasciuas dat lena proterua choreas,
 Insi dâam glacies lubrica fallit iter.

Atque